

круглий стіл

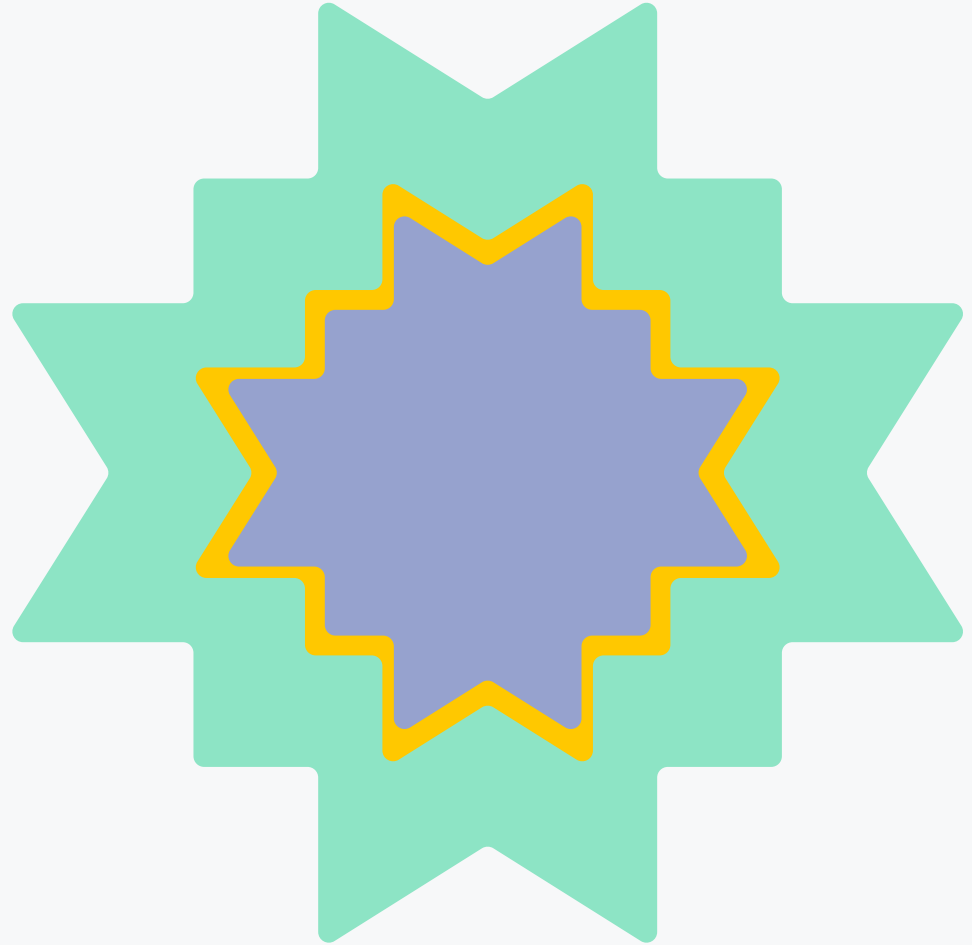
ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ В ДІЇ:

інституційний досвід країн світу та України

02.

ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ В ДІЇ: ІНСТИТУЦІЙНИЙ ДОСВІД КРАЇН СВІТУ ТА УКРАЇНИ

Круглий стіл, що відбувся в межах проєкту “Культурні здобутки та можливості”, створено за підтримки Фонду Ганнса Зайделя в Україні.

ЗМІСТ

Чеський центр у Києві	06
Польський інститут у Києві	12
Італійський інститут культури	18
Австрійський культурний форум	24
Український інститут	30
Українсько-Японський центр КПІ ім. Ігоря Сікорського	40
Інститут імені Юнуса Емре	46
Інститут почесних консулів	50

04.

Публічна дипломатія є важливою частиною представлення держави у світі. Її основна мета — формувати громадську думку та забезпечити міцний фундамент для захисту та підтримки національних інтересів за кордоном.

Вивчення досвіду інших країн у просуванні культурного продукту сприятиме розвитку навичок і підвищенню знань усіх акторів публічної дипломатії України, а також сприяє подальшому дослідженню успішних світових практик національного брендингу, поліпшення міжінституційної співпраці та розробки нових інструментів для зміцнення іміджу України на світовій арені для досягнення довготривалого ефекту, а не розв'язання ситуативних проблем.

Сьогодення України дуже сильно міняє контекст і підходи, неймовірно розширює палітру та комплексність інструментів публічної дипломатії ... Культурні та діалогові проєкти, які нині впроваджують за кордоном, уже мають не тільки сприяти зміцненню національної ідентичності та популяризації нашої культури на міжнародній арені, а й відповідати викликам військового часу, протидіяти гібридним інформаційним загрозам, сприяти наближенню миру, будувати зв'язки та залучати ресурси для стійкості й відбудови країни.

Олена Максимова,
координаторка проєктів - заступниця директора Фонду
Ганнса Зайделя в Україні

Міністерство закордонних справ має дуже амбітну мету перед собою: вивести бренд України й позитивний імідж держави на стратегічно важливий рівень. Тому є три вимірювальні стратегічні цілі:

- 1. Про Україну більше знають у світі – ми просуваємо Україну, просуваємо українське. Ми розповідаємо про країну з тисячолітньою історією, унікальною культурою, смачною їжею, сучасною модою і безмежними можливостями розвитку.**
- 2. Україну сприймають у світі як демократичну європейську країну, яка рухається до повноправного членства в ЄС та НАТО в умовах зовнішньої агресії.**
- 3. Україна у своїй зовнішньополітичній діяльності спирається на дієву систему протидії шкідливим ворожим наративам.**

Вікторія Ляліна-Бойко,
директорка Департаменту публічної дипломатії та комунікацій МЗС України

06.

ЧЕСЬКИЙ ЦЕНТР У КИЄВІ

Чеський центр — інституція під егідою Міністерства закордонних справ, яка входить у Мережу національних культурних інститутів ЄС.

Мета діяльності — посилення ролі культури в зовнішній політиці Чехії та її промоція у світі, становлення Чеського центру як важливого учасника міжнародного культурного діалогу та зміцнення його ролі професійної інституції.

Нарада керівників чеських центрів
(© Ян Ліпавський у X)

Цінності, на яких ґрунтується діяльність Чеських центрів, — увага до соціального контексту, відповідальність за суспільство та роль культури в ньому, гордість за чеську та європейську культуру, підтримка демократичних цінностей, відкритість, креативність, повага до різноманіття, екологічна та соціальна стійкість.

У світі є 28 Чеських центрів із центром у Празі, і географія їхньої діяльності охоплює чималу низку держав: інституції працюють в Австрії, Бельгії, Болгарії, В'єтнамі, Греції, Грузії, Єгипті, Ізраїлі (в Єрусалимі та Тель-Авіві), Іспанії, Італії (в Мілані та Римі), Нідерландах, Німеччині (в Берліні та Мюнхені), Південній Кореї, Польщі, Румунії, Сербії, Словаччині, Сполученому Королівстві, США, на Тайвані, в Угорщині, Україні, Франції, Швеції та Японії.

Не лише Чеський центр у Києві, а й уся мережа інституцій демонструє свою солідарність з народом України. У зв'язку з російською повномасштабною агресією проти України Чеський центр у Москві призупинив свою діяльність із березня 2022 року. Окрім того, у другу річницю вторгнення Чеські центри в Братиславі, Бухаресті, Лондоні, Нью-Йорку, Римі та Софії організували заходи на підтримку України.

ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Чеський центр у Києві створено 1996 року при Посольстві Чеської Республіки в Україні, однак у своїй діяльності він цілком незалежний і зосереджується на презентуванні культури, викладанні чеської мови та співпраці з громадами краю. З 1 лютого 2023 року Чеський центр у Києві очолює Тереза Соушкова. Інституція організовує та підтримує культурні й освітні акції, які створюють цілісне враження про Чеську Республіку як державу, що прагне до інтеграції з найрозвинутішими країнами світу. Співпраця на міждержавному рівні ґрунтується на принципі, що добра взаємна поінформованість сприятиме розвитку дружніх двосторонніх відносин.

Основні напрями діяльності Чеського центру: культура, наука, дослідження й освіта. Водночас підтримка культури не обмежується традиційними напрямками, як-от музика, кіно, театр чи образотворче мистецтво, а спрямована на розвиток нових тенденцій та альтернативних пошуків у мистецтві.

Активно співпрацює Центр і з українськими університетами, зокрема й кафедрами богемістики, організовує онлайн-лекції з чеської мови та перекладу.

Промоція мови та літератури

Чеський центр проводить звичайні й інтенсивні курси з вивчення чеської під наставництвом досвідчених викладачів і носіїв мови, а також є платформою для міжнародних розмовних клубів, щоб усі охочі вдосконалювали свої навички. Через обмеження, які спричинила пандемія, а відтак повномасштабне російське вторгнення курси проходять і в онлайн-форматі за допомогою *Zoom*. Варто також зазначити, що Чеський центр — єдина акредитована установа в Україні, де можна скласти міжнародний іспит на отримання сертифіката рівня знань з чеської мови, який визнають майже всі університети та роботодавці Чехії.

Мережа Чеських центрів у світі разом із Чеським літературним центром уже десятиліття проводять щорічний Міжнародний перекладацький конкурс імені Сузанны Рот для початківців. Метою конкурсу є тривала підтримка молодих закордонних перекладачів і богемістів, а також поширення чеської літератури за кордоном. Чеський центр у Києві сприяє виданню книжок чеських авторів українською мовою та активно популяризує їх серед українських читачів.

Рік чеської музики

2024-й оголошено Роком чеської музики, адже цьогоріч відзначатимуть ювілеї низки знаних чеських композиторів, серед яких Бедржіх Сметана (200-річчя з дня народження та 140-річчя з дня смерті), Антонін Дворжак (120-річчя з дня смерті), Леош Яначек (170-річчя з дня народження), Йозеф Сук (150-річчя від дня народження) та Вітезслав Новак (75-річчя від дня смерті). З нагоди Року чеської музики в багатьох українських містах, зокрема Києві, Львові, Одесі, Ужгороді, Дніпрі, Чернівцях, відбудуться концерти з ініціативи Чеського центру.

Ба більше, з початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну найбільш масштабним заходом чеської дипломатії в культурній сфері став концерт з нагоди Дня виникнення незалежної Чехословаччини. Захід відбувся 25 жовтня 2023 року в Національній філармонії України, зі сцени якої прозвучав цикл із шести симфонічних поем «Моя Батьківщина» Берджіха Сметани у виконанні Національного президентського оркестру.

«Чеський спадок у Закарпатті» та «Чеський спадок в Ужгороді»

Чеський центр у Києві прагне популяризувати серед українців і чехів дотичні до Чехії об'єкти культурної спадщини. Найбільше таких на Закарпатті — і для їхньої промоції Чеський центр у Києві ініціював науково-

Концерт з нагоди Дня заснування незалежної Чехословацької Республіки

Натискай або скануй, щоб дізнатися більше

Чеський спадок у Закарпатті

Чеський спадок в Ужгороді

популярні історико-культурні проєкти, які мають на меті актуалізувати чеську культурну (зокрема й архітектурну) спадщину як органічну частину сучасного ландшафту українських міст.

Команда дослідників обстежила в експедиціях і детально описала на основі архівних даних об'єкти, які розташовані по всій території Закарпаття. Усі матеріали проєкту перекладено чеською та англійською мовами. Також Чеський центр у Києві створив тримовні аудіогіди для кожного проєкту на основі інтерактивних карт та авторські ілюстрації до кожного об'єкта, щоб якнайбільше людей дізналися про унікальну спадщину Закарпаття часів Першої Чехословацької Республіки.

Чеський центр і кіно

Чеський центр у Києві активно співпрацює з українськими кінофестивалями: Миколайчук OPEN, Міжнародним фестивалем документального кіно про права людини *Docudays UA*, фестивалем квір-кіно *Sunny Bunny*, фестивалем короткометражного документального кіно «Ліфт». Завдяки партнерству в межах українських фестивалів презентують програми чеського кіно.

Окрім того, 27 травня 2024 року відбулася урочиста прем'єра «Вторгнення. Операція "Дунай"» — фільму про радянське вторгнення в Чехословаччину 1968 року, який створили за спільного чесько-українського виробництва кілька років тому.

На прем'єрі були присутні чеські актори Пржемисл Буреш і Каєтан Пісаржовіч, а також литовський оператор Рамунас Грейчіус. Особливо зворушливим моментом стало відеопривітання режисера Петра Ніколаєва, яке він записав українською мовою спеціально для української аудиторії.

10.

Ця стрічка описує досвід, якого зазнали чеський і словацький народи, та в певному сенсі перегукується з тим, що нині переживає українське суспільство. Тому я вірю, що фільм буде популярним серед українців і його покажуть у кінотеатрах в усіх куточках країни.

Тереза Соушкова,
директорка Чеського центру у Києві

Digital Labs

З 2019 року в межах програми під егідою «House of Europe» Чеський центр у Києві опікувався медичною сферою і працював над поширенням в Україні найновіших медичних знань з неонатології, педіатрії, реабілітації дітей та менеджменту. Продумуючи програми та їхній формат, Чеський центр розробив навчальні подорожі: професійні, схожі на ретельно спланований тур, але з фокусом на медичних закладах, з докладним планом, тренінгами та

знайомствами з європейськими медиками. Через карантинні обмеження зустрічі перевели в онлайн-формат.

Серед цілей Чеського центру в програмі: діалог між європейською та українською медичними спільнотами; зміцнення міжнародних відносин і сприяння мобільності та взаєморозумінню між цільовими групами; зростання обізнаності про програми ЄС для України, посилення співпраці та контактів між цільовими групами України та ЄС; підвищення рівня надання медичної допомоги в цих

галузях; переймання європейського досвіду в межах реформи: розроблення пакетів послуг, переклад українською європейських стандартів і протоколів тощо.

На жаль, після 24 лютого 2022 року продовжувати стажування було неможливо, тож Чеський центр змінив свій фокус та разом із *House of Europe* створив формат грантової підтримки не лише медичної спільноти випускників — проект «Digital Lab» запрацював для молодих журналістів і митців, які втратили роботу через війну, шкільних учителів, представників дошкільної освіти, співробітників креативних індустрій.

DIGITAL LABS

OPEN CALL

ДОШКІЛЬНА ОСВІТА
для представників
дошкільної освіти
від українських
та чеських експертів

Digital Labs: дошкільна освіта
підтримує Європейський Союз
за програмою Дім Європи

ДЕДЛАЙН:
23 ЛЮТОГО 2024
16:00 (КИЇВ)

*Напискай або
скажи, щоб
дизайнер більше*

Про Digital Labs

12.

ПОЛЬСЬКИЙ ІНСТИТУТ У КИЄВІ

Польські інститути — це мережа культурно-освітніх інституцій у підпорядкуванні Міністерству закордонних справ Республіки Польща. Програмна діяльність Польських інститутів ґрунтується на пріоритетах польської зовнішньої політики, частиною якої є публічна та культурна дипломатія.

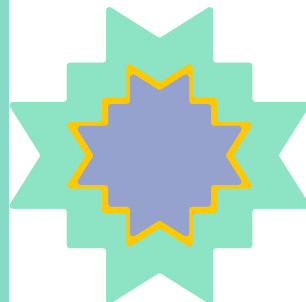

Місія Польських інститутів полягає в тому, щоб охопити якомога ширші мистецькі, експертні та громадські кола за кордоном з метою налагодження тісних контактів з їхніми представниками та створення позитивного іміджу своєї держави у світі. Польські інститути поширюють інформацію про країну та популяризують культуру, історію, науку, польську мову й національну спадщину, щоб реципієнти з інших культурних середовищ могли краще зрозуміти польський культурний код. Вони дбають про двосторонній культурний обмін і присутність польської культури в суспільному житті відповідних країн. Завданням Польських інститутів є також робота над встановленням міцних контактів між польськими й іноземними партнерами, які працюють у сфері міжнародного культурного обміну, наприклад, у межах Мережі національних культурних інститутів ЄС.

Географія діяльності Польських інститутів охоплює 23 держави світу, зокрема Австрію, Бельгію, Білорусь, Болгарію, Грузію, Ізраїль, Індію, Іспанію, Італію, Китай, Литву, Німеччину (з представництвами в Берліні й Дюссельдорфі), Росію (з представництвами в Москві та Санкт-Петербурзі), Румунію, Словаччину, Сполучене Королівство, США, Угорщину, Україну, Францію, Чехію, Швецію та Японію.

Польські інститути взаємодіють з державними установами та громадськими організаціями в державах, де вони працюють. Ця співпраця полягає, серед іншого, в організації культурних заходів (концертів, кінопоказів, театральних вистав, виставок), освітніх та інформаційних заходів (програми для дітей, поширення знань про Польщу), наукових заходів (семінарів, лекцій, конференцій) та промоційних заходів (участь Польщі у книжкових або освітніх ярмарках). У своїй діяльності Інститути популяризують польську мову та наукові досягнення поляків у різних галузях, а також підтримують викладачів і студентів польських студій, польської філології, славістики та центральноєвропейських студій в університетах за кордоном.

Польські інститути в усьому світі постійно співпрацюють з польськими культурними установами, як-от Інститут книги, Інститут Фридерика Шопена, Інститут Адама Міцкевича, Інститут музики і танцю та Національний інститут архітектури і містобудування.

ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Польський інститут у Києві розпочав свою діяльність 1998 року. Головна мета діяльності Польського інституту в Києві — популяризація польської мови та культури, співпраця з місцевими культурними осередками й участь у міжнародних і всеукраїнських проєктах публічної дипломатії. З травня 2024 року Польський інститут у Києві очолює Ярослав Годун.

Діяльність Польського інституту в Києві охоплює покази для широкої аудиторії польських художніх і документальних фільмів, знайомства з кращими театральними колективами Польщі, організацію самостійно чи в співпраці концертів класичної музики за участю як музичних колективів, так і окремих солістів, а також видатних композиторів і диригентів Польщі, проведення художніх, музейних і фотовиставок, а також безпосередніх творчих зустрічей з митцями — авторами і кураторами. Окрім того, для всіх охочих, які мають цікаві культурні проєкти та прагнуть реалізувати їх за підтримки Польського інституту в Києві, є можливість заповнити аплікаційну форму та втілити проєкт за підтримки інституту.

14.

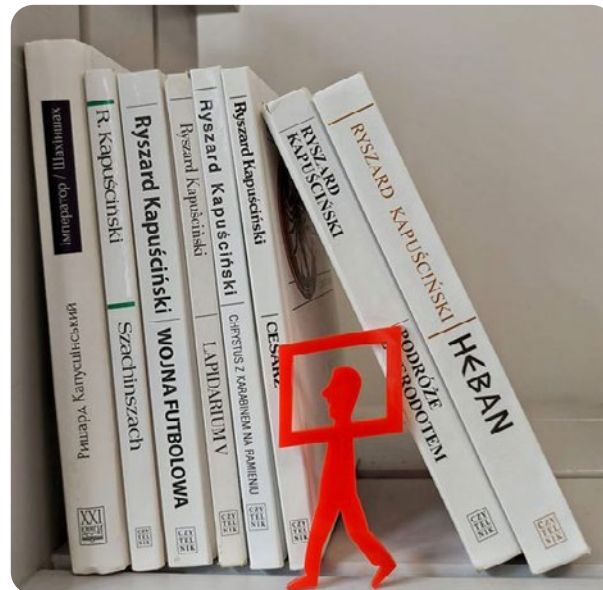
Мова та література

2015 року при Польському інституті в Києві було засновано школу польської мови — професійний навчальний центр, у якому працюють фахівці-полоністи з багаторічним досвідом викладання. Водночас Польський інститут не проводить іспитів і не видає сертифікатів, що засвідчують рівень знання мови.

У межах школи польської мови відбуваються й розмовні клуби на різну тематику. Важливою є ініціатива #вчипольськуідонатнаЗСУ — благодійний розмовний клуб, який заснувала викладачка школи при Польському інституті в Києві Олександра Дмитренко. Клуб відкритий для всіх, хто знає польську бодай на рівні А1 і задонатить будь-яку суму на банку проекту.

Польський інститут у Києві активно долучається до літературного життя України: польські книжки постійно представлені на відповідних стендах Книжкового Арсеналу, фестивалю «Книжкова країна», Книжкового форуму у Львові тощо, відбуваються панельні дискусії за участю представників Польського інституту.

2018 року ініціювали акцію «Полічки польської книги», які нині розташовані в низці київських кав'ярень, де всі охочі матимуть змогу почитати новинки польської літератури як українською, так і мовою оригіналу.

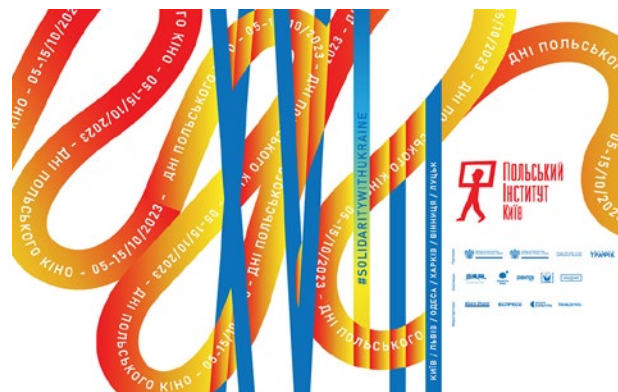

Польсько-українське гастрономічне сусідство – презентація проекту українськомовного видання «Збірка для кухмістера 1757 р.» Учасники. Світлана Булатова, Мачей Ястшембський, Тетяна Сибіга, Олексій Сокирко. Модератор – Олена Брайченко.

Літературна премія імені Джозефа Конрада-Коженьовського

Нагороду заснував Польський інститут у Києві 2007 року. Мета проекту: вшанувати видатного письменника Джозефа Конрада-Коженьовського і наголосити, що його постать є символом польсько-українсько-британської культурної спадщини; привернути увагу українських творчих еліт до українського коріння поляків, які досягли світового визнання; підкреслити роль Польщі як країни, що високо цінує досягнення сучасних українських письменників і письменниць у контексті спільної польсько-української культурної спадщини; підняти престиж сучасних українських авторів та авторок.

Премію присуджують щодва роки українським письменникам / письменницям до 40 років. Серед лауреатів премії — Тарас Прохасько (2007 р.), Сергій Жадан (2009 р.), Наталка Сняданко (2011 р.), Тая Малярчук (2013 р.), Софія Андрухович (2015 р.), Катерина Калитко (2017 р.), Артем Чех (2019 р.), Вікторія Амеліна (2021 р.).

Дні польського кіно

Польський інститут у Києві бере активну участь у культурному житті України як у співпраці з українськими фестивалями «Молодість», *DocuDays*, *Linoleum*, «Кіно сусідів», Івано-Франківським, Карпатським та Одеським кінофестивалями, так і через власний проєкт «Дні польського кіно», який вже відбувається вісімнадцять років поспіль. Традиційно у програмі представлено найцікавіший доробок польського кінематографу останніх років. Останнім часом фестиваль відбувається в «гібридному» форматі: окрім онлайн показів, фільми Днів польського кіно доступні в кінотеатрах Києва, Одеси, Харкова, Вінниці, Луцька, Львова тощо. Усі фільми українською мовою та польською / англійською мовами з українськими субтитрами.

Ба більше, при Польському інституті створено дискусійний кіноклуб, у якому учасники обговорюють польські фільми, зокрема й ті, які українські глядачі мали змогу подивитися в межах Днів польського кіно.

Вікторія Амеліна, лауреатка Літературної премії імені Джозефа Конрада-Коженьовського 2021

(На жаль, пані Вікторія померла 1 липня 2023 р. внаслідок поранень, отриманих через удар російських військ по Краматорську)

16.

Проекти історичної тематики

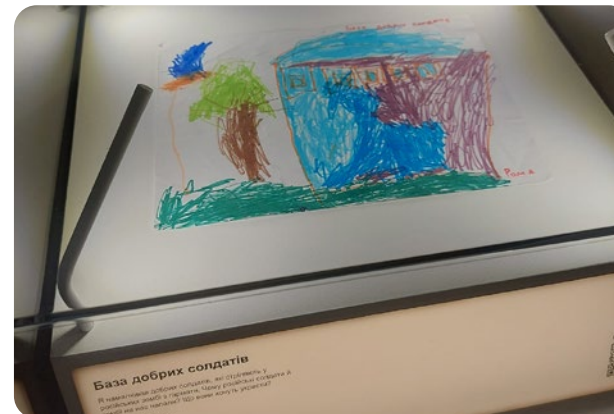
Важливу роль у діяльності Польського інституту в Києві відіграють проекти, які пов'язані зі спільною історичною спадщиною наших народів. Зокрема, цикл фільмів «Під спільним небом», який створив Музей історії Польщі у Варшаві, а в Україні проект відбувся під егідою Польського інституту, зближує народи давньої Речі Посполитої через представлення історії співіснування різних національних груп і етнічних меншин на території нинішньої Польщі й давньої Речі Посполитої. У фільмах ідеться про звичаї, релігію, внески певних груп у польське політичне, соціальне й культурне життя. Фільми оповідають про литовців, українців, білорусів, євреїв, німців, вірмен і татар.

З червня 2024 року в Польському інституті в Києві відкрили Історичний дискусійний клуб. У межах цього проекту будуть запрошувати знаних істориків та обговорювати часом складне, але водночас цікаве спільне минуле. Зустрічі стануть платформою для дискусій на важливі теми з польської та української історії.

Польський інститут організовує чимало виставок, які спрямовані на вшанування пам'яті про спільні сторінки історії обох народів. Наприклад, 23 лютого 2024 року, напередодні других роковин російського повномасштабного вторгнення в Україну, Польський інститут у Києві спільно з Національним музеєм історії України у Другій світовій війні презентував виставку «Міста-фенікси. Відбудова після воєнних руйнувань», де представлено досвід відновлення постраждалих від війни міст у Польщі (Варшава, Вроцлав) та інших частинах світу (Роттердам, Токіо, Ковентрі, Дубровнік), а їхні реконструкції порівнюють з проектами відновлення міст України (Маріуполь, Ірпінь, Херсон, Харків, Тростянець, Чернігів).

Виставка «Міста-фенікси. Відбудова після воєнних руйнувань»

Експонат з виставки Музею воєнного дитинства

Мистецька премія імені Казимира Малевича

Премія імені Казимира Малевича заснована 2008 року з нагоди 130-річчя від дня народження митця. Премія, ініціатором котрої став Польський Інститут у Києві, — свідчення пам'яті та визнання Казимира Малевича — митця польського походження, який народився у Києві. Мета премії: нагадати та підкреслити важливість постаті Казимира Малевича як символу світової культурної спадщини; підкреслити роль Польщі як країни, котра відзначає творчі досягнення сучасних українських митців у контексті спільної польсько-української культурної спадщини; популяризувати та збільшувати престиж сучасних митців, які народилися в Україні, а також допомогти в розробленні зрозумілих критеріїв оцінювання митців, котрі творять актуальне мистецтво.

Створення премії Малевича — це змога нагадати про внесок поляків, які водночас є синами та доньками української землі, у формування світової культурної спадщини.

Премія імені Малевича вручається раз на два роки митцеві віком до 40 років, що народився/лася в Україні, незалежно від актуального місця перебування, за його/її внесок у розвиток сучасного мистецтва. Лауреатами премії стали Алевтина Кахідзе (2008), Стас Волязловський (2010), Жанна Кадирова (2012), Лада Наконечна (2014), Микита Кадан (2016), Іван Світличний (2018).

Польський інститут у Києві плекає план відродити вручення премії 2024 року.

Серія «Спостерігачі» Микити Кадана, 2016 р.

Фрагмент інсталяції «Дошка пошани»: серія автопортретів Жанни Кадирової, 2012 р.

18.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ІНСТИТУТ КУЛЬТУРИ

Італійські інститути культури — це периферійні органи Міністерства закордонних справ та співробітництва Італії, метою діяльності яких є популяризація італійської мови та культури за кордоном шляхом проведення культурних заходів, які сприяють обміну ідеями в різних сферах науки й мистецтва.

Головними завданнями інститутів є:

- сприяти поширенню італійської мови та культури через організацію курсів італійської мови, лекцій, концертів, виставок та інших культурних заходів;
- підтримувати італійську спільноту за кордоном через надання інформації та послуг італійським громадянам, які живуть за кордоном, а також сприяння зв'язкам між ними;
- зміцнювати культурні зв'язки між Італією та іншими країнами через співпрацю з місцевими культурними інституціями та організаціями.

Географічні межі діяльності охоплюють неймовірно велику кількість країн. Італійські інститути культури розташовані в таких країнах, як Австралія, Австрія, Албанія, Алжир, Аргентина, Болгарія, Бразилія, Велика Британія, Венесуела, Гватемала, Греція, Данія, Ефіопія, Єгипет, Ізраїль, Індія, Індонезія, Ірак, Ірландія, Іспанія, Канада, Кенія, Китай, Колумбія, Литва, Лівія, Марокко, Мексика, Нідерланди, Німеччина, Норвегія, ОАЕ, Перу, Південна Корея, Польща, Португалія, Румунія, Сербія, Сирія, Словаччина, Словенія, США, Туніс, Туреччина, Угорщина, Україна, Уругвай, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чехія, Чилі, Швейцарія, Швеція та Японія.

Кожен з італійських інститутів культури був утворений у різний час. До прикладу, у Кракові (Польща) інститут заснували 1987 року; у Стамбулі (Туреччина) культурний центр було засновано в 1951 році; у Ліоні (Франція) інститут культури створили 1986 року; у Лондоні (Сполучене Королівство) — в 1950 році; в Осаці (Японія) — 2010 року; у Мумбаї (Індія) — 1999 року; у Тріполі (Лівія) інститут культури функціонує з 1963 року.

ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Італійський інститут культури в Україні створено 1998 року в Києві. Нині його очолює Карло Колоннелла. Окрім столиці, інститут активно працює в Одесі та Львові. Він надає українським відвідувачам широкий спектр послуг, зокрема курси з італійської мови та країнознавства, щорічні екзаменаційні сесії для отримання диплому про знання італійської мови як іноземної (сертифікат *CELI*), доступ до читального залу італійської бібліотеки, інформаційне та документальне обслуговування стосовно галузей італійської культури.

Інститут культури співпрацює з Музеєм Ханенків у Києві й Одеським музеєм західного і східного мистецтва; з Національною оперою України та Львівським театром опери та балету, Національною філармонією України й Одеською обласною філармонією, Національним симфонічним оркестром України; з Національною академією наук, Київським національним лінгвістичним університетом, Київським національним університетом імені Тараса Шевченка, а також із численними закладами, підпорядкованими Міністерству культури й інформаційної політики України та муніципальній владі Києва, Одеси, Львова.

20.

Я вірю, що наші культури можуть бути сильнішими разом і що мости дуже важливі. Тому ми тут для того, щоб створювати мистецькі, архітектурні, музичні та кулінарні заходи, популяризуючи італійську культуру та італійську мову.

Карло Колоннелла,
директор Італійського інституту культури

Тижень італійської культури у Львівській політехніці

Другий рік поспіль у Національному університеті «Львівська політехніка» відбуваються Дні італійської культури.

«Цьогоріч ми відзначили велике багатство італійської культури у всіх її проявах, тож усі заходи спрямовані на популяризацію матеріальної та нематеріальної спадщини нашої країни», — прокоментував Посол Італії в Україні П'єр Франческо Дзадзо.

Насичений Тижень відкрив концерт духовної музики, який оспівував красу і святість життя та знайомив українську аудиторію з багатою італійською музичною традицією. Вокальний ансамбль *A Cappella Leopoldis* майстерно виконав національні гімни Італії та України, після чого представив репертуар із творів XVI–XVII століть таких композиторів, як Антоніо Лотті та Джованні П'єрлуїджі да Палестріна. На біс від ансамблю почули зворушливу сучасну композицію «Il Signore delle Cime» («Володар вершин») Бепі де Марці, пісню, яка особливо близька серцю гірських стрільців, у пам'ять про віру й духовність усіх тих, хто жертвує своїм життям заради інших і високої мети, як це відбувається сьогодні в Україні, де цілий народ бореться за свою свободу.

Образотворче мистецтво було презентовано в межах Італійського дня дизайну — щорічної ініціативи Міністерства закордонних справ та міжнародного співробітництва, яка об'єднує професіоналів дизайну в плідному та захопливому діалозі, пропонуючи найкращі італійські технології, що використовуються

Марко Савицький, архітектор, один з авторів проєкту центру протезування й реабілітації *Superhumans*

в дизайні інтер'єрів, щоб зробити їх функціональними та практичними для людей з інвалідністю та маломобільних груп населення, демонструючи, як Італія здатна поєднувати вишуканий естетичний смак з високим рівнем якості та технічної компетентності.

Тижень продовжився фотовиставкою «Триптих. Італійські письменники під об'єктивом», яка розповіла про три італійські літературні шедеври за допомогою світлин. Троє молодих українських фотографів відродили класичні твори в сучасній версії: «Пригоди Піноккіо» Карло Коллоді, «Заручені» Алессандро Мандзоні та «Розділений віконт» Італо Кальвіно. Із цієї нагоди відкрилася виставка молодого талановитого художниці, студентки Італійського інституту фотографії в Мілані Анастасії Жданової, яка представила світлини спустошеної України із зображеннями зруйнованих будинків, спотворених обрисів предметів та силуетів людей, що майже падають у прірву жахів війни, які переживає народ.

Під час Тижня культури особливу увагу також приділили кулінарній частині, яка вже стала справжньою візитівкою Італії, зосереджуючись на цінності середземноморської дієти, її історії та значенні завдяки лекції професора Фабіо Конверті з Університету Кампанії «Луджі Ванвітеллі». На завершення насиченого тижня відбулася презентація традиційної італійської кухні від бренд-шефа *BANKHOTEL Lviv* Стефано Антоніоллі, який зачарував студентів і викладачів кулінарним майстер-класом з елементами шоу.

Кіноклуб італійської класики

«Кіноклуб італійської класики» — це серія показів найкращих фільмів італійського класичного кінематографу, які створили видатні режисери ХХ століття. Проект реалізують з 2021 року Італійський інститут культури та Посольство Італії у співпраці з Київським міжнародним кінофестивалем «Молодість».

Показ фільмів відбувається мовою оригіналу з українськими та англійськими субтитрами. За цей час українські глядачі вже побачили такі стрічки: «Рокко та його брати», «Затемнення», «Учитель з Віджевано», «Велика жратва», «Нічний портъе», «Бум», «Важке життя», «Зізнання комісара поліції прокурору республіки», «Ночі Кабірїї», «Провінціалка», «Солодке життя», «Криваво-червоний», «Генерал Делла Ровере».

Тиждень італійської мови у світі в Україні

Тиждень італійської мови у світі є ініціативою Міністерства закордонних справ та міжнародного співробітництва Італії. Щороку програма заходів передбачає різноманітні події, зокрема лекції та семінари за участі італійських експертів, майстер-класи з вивчення італійської мови та кулінарії, кінопокази, виставки італійського мистецтва, дизайну й фотографій, концерти та театральні вистави, а також конкурси для дітей.

Окрім цього, Італійський інститут культури пропонує курси з вивчення італійської мови та є акредитованим центром проведення іспиту на отримання сертифікату *CELI*, який видає Центр оцінювання та мовної сертифікації Університету для іноземців м. Перуджі, відповідно до шести рівнів знання мови за Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти (A1 — C2).

Новий українсько-італійський словник

11 лютого 2022 року відбулась презентація нового українсько-італійського словника, авторкою якого є Олена Пономарьова.

Пані Пономарьова викладає українську мову та мовну й міжкультурну медіацію на кафедрі європейських, американських і міжкультурних досліджень Римського університету ла Сап'єнца.

Цей словник є першим сучасним перекладеним словником української мови. Його видало 2020 року відоме міланське видавництво *Noepi*, яке спеціалізується на публікації наукової та навчальної літератури.

За словами мовознавців, за обсягом словникового матеріалу (132 тисячі слів і значень) це перша в західній

За підтримки Посольства Італійської Республіки в Києві та Італійського інституту культури в Україні

11.10
Кінотеатр
«Жовтень»

КЛУБ ІТАЛІЙСЬКОЇ
КІНОКЛАСИКИ

СОЛОДКЕ ЖИТТЯ

Федеріко Фелліні / 1960

Девід Геммінгс, Дарія Ніколаді,
Габріеле Лавіа, Ерос Паньї

1+1 MEDIA МОЛОДІСТЬ

лексикографії така вичерпна праця українською мовою. Це також перший словник, який відображає особливості українського правопису після реформи 2019 року.

Словник може стати в пригоді студентам, перекладачам і всім моволобцям, допомагаючи їм правильно використовувати сучасну українську мову. Українсько-італійський словник Ноерлі охоплює різні стилістичні пласти — від літературної до розмовної лексики, а також екзотизми, жаргонізми, сленг, просторічні та фольклорні вислови. Особливу увагу приділено професійній лексиці — науковій, технічній, економічній, політичній, художній.

Досліджуючи Італію з Пімпою

13 квітня 2024 року директор Італійського інституту культури пан Карло Колоннелла представив публіці український переклад книги «Як Пімпа подорожувала Італією».

Презентація відбулась у приміщенні Київського академічного театру ляльок за участі 121 дитини — вихідців зі шкіл, інтернатів, дитячих будинків сімейного типу та дітей, переміщених з окупованих областей України.

Переклад українською вийшов за підтримки Міністерства закордонних справ Італії, завдяки чому Італійський інститут культури в Україні мав змогу роздати маленьким українцям по примірнику «Пімпи».

«Пімпа подорожує Італією» — це спеціальний випуск коміксів, у якому собака Пімпа досліджує різні італійські міста та регіони. Кожна історія із цього випуску занурює читачів у культурні та географічні характеристики відвідуваних міст, показуючи визначні пам'ятки та особливі традиції Італії.

24.

АВСТРІЙСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ФОРУМ

Австрійський культурний форум — культурна інституція, яка підпорядкована Федеральному міністерству Європи, інтеграції та закордонних справ.

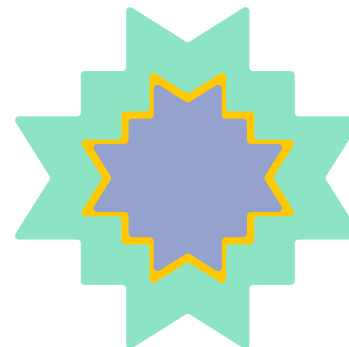
Мета діяльності — посилення діалогу між культурами та цивілізаціями з орієнтацією на конкретні потреби місцевих користувачів. Географія діяльності австрійських культурних форумів за кордоном наразі охоплює 30 інституцій у 28 країнах.

ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

В Україні мережа австрійських культурних організацій працює з 1990-х років. Ядро цієї мережі — Австрійський культурний форум у Києві, який був заснований 1994 року під егідою Посольства Австрії, та Австрійське бюро кооперації у Львові. Обидві установи працюють у партнерстві та активно долучаються до українського культурного та наукового життя для розбудови діалогу між двома народами. Своєю основною метою вони вбачають налагодження та підтримку зв'язків заради сталої австрійсько-української співпраці та розвитку партнерства. Інституції працюють у багатьох сферах: збереження спільної австрійсько-української культурної спадщини, презентація сучасного австрійського мистецтва, актуальні дискусії про сьогодення та майбутнє. Крім того, активно розвивають культурний та науковий обмін між двома країнами, зокрема завдяки резиденціям і стипендіям, які ініціюють численні австрійські організації.

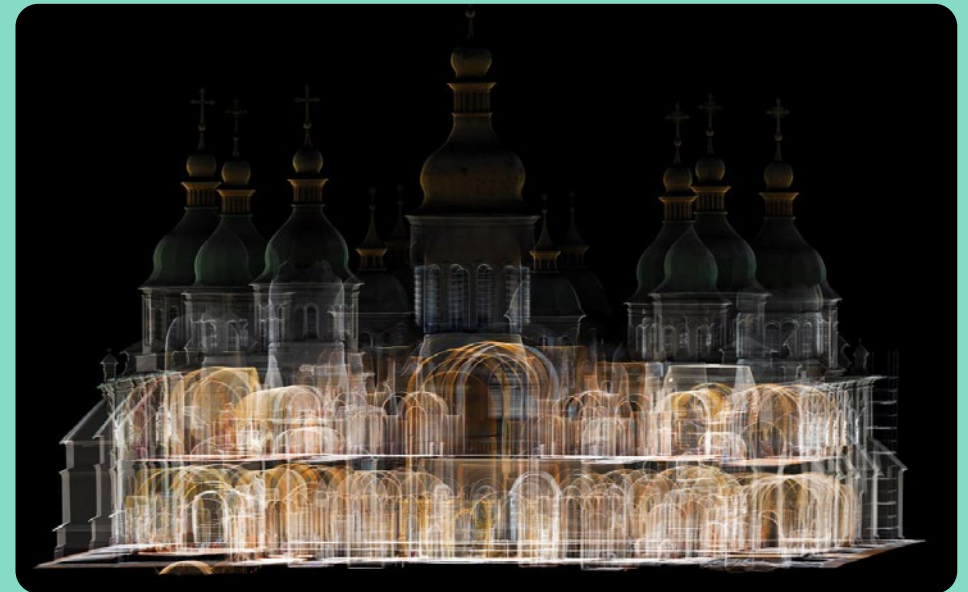
Варто зазначити, що з 2022 року Австрійський культурний форум у Києві формально призупинив свою діяльність. Натомість Міністерство закордонних справ Австрії заснувало *Ukraine Office Austria*, який став сполучною ланкою між Австрійським культурним форумом у Києві та Австрійським бюро кооперації у Львові, а також працівниками культури з України та австрійськими установами, особами та ініціативами, які готові надавати свою допомогу (роботу, житло, залучення до проєктів). Очолює *Ukraine Office Austria* Андреас Веннінгер.

Оцифрування архітектурної спадщини

На початку 2022 року розпочався масштабний австрійсько-український проєкт з оцифрування українських архітектурних пам'яток. Проєкт реалізований за підтримки Австрійського культурного форуму в Києві, а також Європейської асоціації архітекторів кафедральних соборів, Управління будівництва собору Святого Стефана у Відні та за участю компаній *Skeiron* (Львів / Київ) та *RIEGL* (Горн). Процес розпочали з Софійського собору, і зараз уже відскановано понад 50 об'єктів. Для проєкту використовують австрійський наземний лазерний сканер *RIEGL VZ-400* з приєднаною каліброваною камерою *Sony*: новітні технології дають змогу отримати детальний опис поверхонь із точністю до міліметрів.

Оцифрування архітектурних пам'яток є запорукою їх дослідження, контролю та збереження.

26.

Тиждень австрійського кіно

Австрійський культурний форум у Києві й Австрійське бюро кооперації у Львові спільно з кінокомпанією «Артхаус Трафік» традиційно проводять фестиваль найбільш яскравих і резонансних стрічок Австрії останніх років. 2024 року подія пройшла удвадцятьє, і глядачі з п'яти міст, зокрема Києва, Дніпра, Чернівців, Вінниці та Львова, мали змогу переглянути австрійські фільми. Окрім цього, в межах проекту «Кіноклуб. Всеукраїнська мережа» організатори забезпечили можливість влаштування показів і в інших містах по завершенню фестивалю.

Подкаст «Австрійські авторки та автори в українському літературному і науковому просторі»

Серія подкастів «Австрійські авторки та автори в українському літературному і науковому просторі» — спільний проєкт Австрійської бібліотеки при Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та Австрійського бюро кооперації у Львові. Ініціатива має сприяти ширшому ознайомленню читацької аудиторії з новими виданнями австрійської художньої і наукової літератури українською мовою. У кожному епізоді подкасту літературознавці та науковці розповідають про австрійського автора чи авторку, аналізують їхню творчість, життєвий шлях і вплив на українську літературу і науку. Особливу увагу приділяють перекладам творів цих авторів українською мовою та тому, як їх сприймають українські читачі та дослідники. Зокрема, уже можна послухати подкаст про Франца Кафку, Ельфріде Єлінек, Мартіна Поллака, Райнера Марію Рільке тощо.

*Написай або
скачай, щоб
дізнатися більше*

Подкаст доступний на *Apple Podcasts*, *Spotify*, *Copy RSS* та *Youtube*.

«Меса сі-мінор» Йоганна Себастьяна Баха у виконанні оркестру *Capella Leopoldina*

Ще у жовтні 2021 року австрійський віолончеліст і диригент Йорг Цвіккер зі своїм колегою українським музикантом Іллею Королем, який живе та працює у Відні, започаткували проєкт культурної співпраці Австрійського культурного форуму в Києві з Національною музичною академією України та проєктом «Open Opera Ukraine». Відтоді регулярно відбувалися концерти та майстер-класи.

4 червня 2024 року бароковий оркестр *Capella Leopoldina* на чолі з Йоргом Цвіккером організували великий благодійний концерт на підтримку України, підготовка до якого тривала майже рік. Оркестр за участю українських музикантів виконав «Месу сі-мінор BWV 232» Йоганна Себастьяна Баха у базиліці монастиря Рейн поблизу Грацу. У межах заходу дала лекцію Поліна Зубкова, аспірантка кафедри теорії та історії культури Національної музичної академії України, грант-менеджерка та менеджерка комунікаційних проєктів «Open Opera Ukraine», а також відбулася дискусія.

Усі музиканти та співаки взяли участь у проєкті без гонорару, а зібрані кошти передали Міністерству культури та інформаційної політики України на підтримку відновлення зруйнованого Будинку культури в Ірпені.

Office Ukraine. Shelter for Ukrainian Artists

З початком повномасштабного вторгнення Росії в Україну Австрійський культурний форум та Австрійське бюро кооперації докладають чималих зусиль для створення та операційної підтримки координаційного офісу для українських митців — *Office Ukraine. Shelter for Ukrainian Artists*. Це платформа для координації різноманітних громадських та інституційних ініціатив, а також місце для налагодження контактів між установами Австрії та представниками культури з України. Зокрема, проєкт спрямований на презентацію України в Австрії як незалежної культурної нації, а також допомогу українським митцям, працівникам культури та науковцям, які приїхали до Австрії, інтегруватись у місцевий культурний і науковий сектор.

«Вікна в Київ», інсталяція з малюнками Мар'яни Береші,
22.02.2024 — 10.03.2024

Виставка «Внутрішні пейзажі» в бібліотеці *ERSTE Foundation*

30.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ

Український інститут — державна установа, що працює у сфері культурної дипломатії та діяльність якої спрямована на покращення розуміння і сприйняття України у світі й розвиток її культурних зв'язків з іншими країнами. Інститут належить до сфери управління Міністерства закордонних справ України.

Український інститут був створений 2017 року. Ідея створення виникла на тлі потреби в ефективній культурній дипломатії, яка набула особливої ваги після подій 2014 року, коли Україна зіткнулася з військовою агресією й інформаційною війною з боку росії. Тоді було важливо не лише захистити національні інтереси, а й донести до світової спільноти правдиву інформацію про Україну, її історію, культурну спадщину, досягнення та прагнення. У серпні 2018 року генеральним директором інституту призначили Володимира Шейка, який очолює його й донині.

Своєю основною метою інститут вбачає зміцнення міжнародної та внутрішньої суб'єктності України засобами культурної дипломатії. Команда інституту прагне залучати широке коло громадян інших країн до дискусій і діалогу, забезпечувати видимість України в інформаційному полі, розвивати активний інтерес до співпраці з нею в міжнародному середовищі експертів, посилювати залученість нашої держави до сучасних світових культурних процесів, а також розширювати використання української мови у світі.

Інститут постійно розширює географію своєї діяльності, яка нині охоплює широкий спектр країн і регіонів світу. До прикладу, 2023 року заходи і проекти відбувались у таких країнах, як Австрія, Бельгія, Данія, Естонія, Індія, Іспанія, Італія, Казахстан, Канада, Кенія, Латвія, Литва, Люксембург, Нідерланди, Німеччина, Польща, Румунія, Словаччина, Словенія, Сербія, Сполучене Королівство, США, Угорщина, Фінляндія, Франція, Чехія та Швеція. Водночас серед країн, що їх охоплюють комунікаційні активності Українського інституту, є й держави Латинської Америки і Близького Сходу. Варто зазначити, що цифрові продукти за результатами заходів інституту мають необмежену географію поширення і є доступними майже в усіх країнах світу. 2023 року інститут відкрив два закордонних представництва — навесні в Берліні та восени в Парижі. Вони повноцінно реалізують стратегічні завдання та провадять свою діяльність у Німеччині та Франції.

Український інститут активно працює над реалізацією різноманітних програмних заходів, які спрямовані на підтримку та популяризацію української культури й ідентичності у світі. Серед основних напрямів діяльності інституту — організація мистецьких подій і виставок, кроссекторальні ініціативи, співпраця з академічними установами для розширення знань про українську культуру, підтримка громадянського суспільства через культурні проекти, просування української мови, розвиток культурної дипломатії та проведення аналітичних досліджень.

Володимир Шейко,
директор Українського
інституту

32.

За 2022–2023 роки ми змогли реалізувати 342 проекти в 29-ти країнах. Це проекти, які передбачали й офлайн, і онлайн-заходи. Тут не враховано інформаційні та комунікаційні кампанії, бо вони, звісно, охоплювали значно більше країн. А аудиторія становить 135,4 мільйонів.

Алім Алієв,
заступник генерального директора Українського інституту

Місяць культурної дипломатії України у Вікіпедії

Інформаційна кампанія Українського інституту спільно з ГО «Вікімедіа Україна» та Міністерством закордонних справ України з 2021 року відбувається щорічно в березні під гаслом *#UkraineEverywhere*. Проект присвячений відомим українським митцям кіно, музики, літератури, архітектури та дизайну, які зробили вагомий внесок у світову культуру і про котрих ще немає статей у Вікіпедії. У межах кампанії авторів закликають оновлювати наявні або ж створювати нові статті українською та іноземними мовами, щоб об'єктивна інформація про Україну була доступною в різних регіонах світу.

Це один із проектів Українського інституту, який не припинився через початок повномасштабного вторгнення. Загалом за чотири роки участь у проєкті взяли 779 учасників зі всього світу, які покращили 1972 наявні статті та створили 7291 нову сторінку на платформі кількома десятками мов.

34.

INSIGHT UA

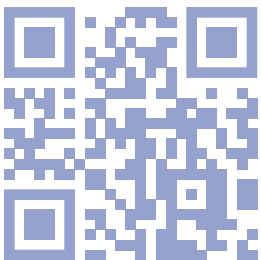
Insight UA — інформаційний англomовний вебресурс із добіркою сучасного українського мистецтва й культури, який презентує головних діячів, інституції та продукти для закордонних аудиторій. Сайт було створено 24 серпня 2023 року.

Платформа охоплює різні культурні напрями: музика, література, театр, кіно, візуальне мистецтво, аналітичні роботи. Кожен зможе обрати зручний формат дослідження — через добірки українських фільмів, виставок, книжок, прослуховування плейлістів, записавшись на один з онлайн-курсів чи просто мандруючи різними статтями та щоразу відкриваючи для себе щось нове.

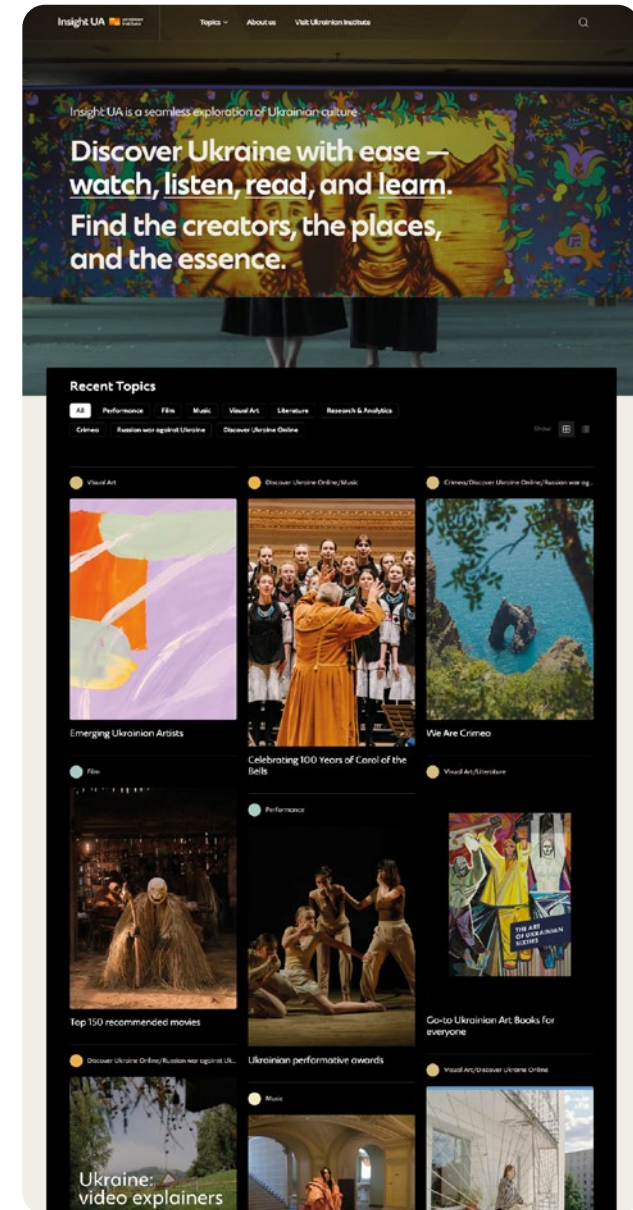
Для поціновувачів музики є матеріали про джаз, класику, електро, реп та інші жанри. Можна дізнатися про найкращі фестивалі та концертні майданчики. Для кіноманів є підбірки стрічок, матеріали про те, де навчитися кіномистецтву в Україні та де дивитися українські стрічки, зокрема рекомендують базу українських фільмів *ukrainefilms*.

Також на сайті є окремі статті про українських митців, кураторів, мистецькі простори, культурні інституції та ініціативи, тож буде корисним для іноземних партнерів, які прагнуть співпраці та хочуть дізнатися більше про культурних акторів України. Можна ознайомитися з книжками про українське мистецтво, дізнатися про жінок, які творили у 1960-х роках, зануритися в культурні особливості й музику Криму тощо.

*Матискай або
скануй, щоб
дізнатися більше*

Ресурс *Insight UA*

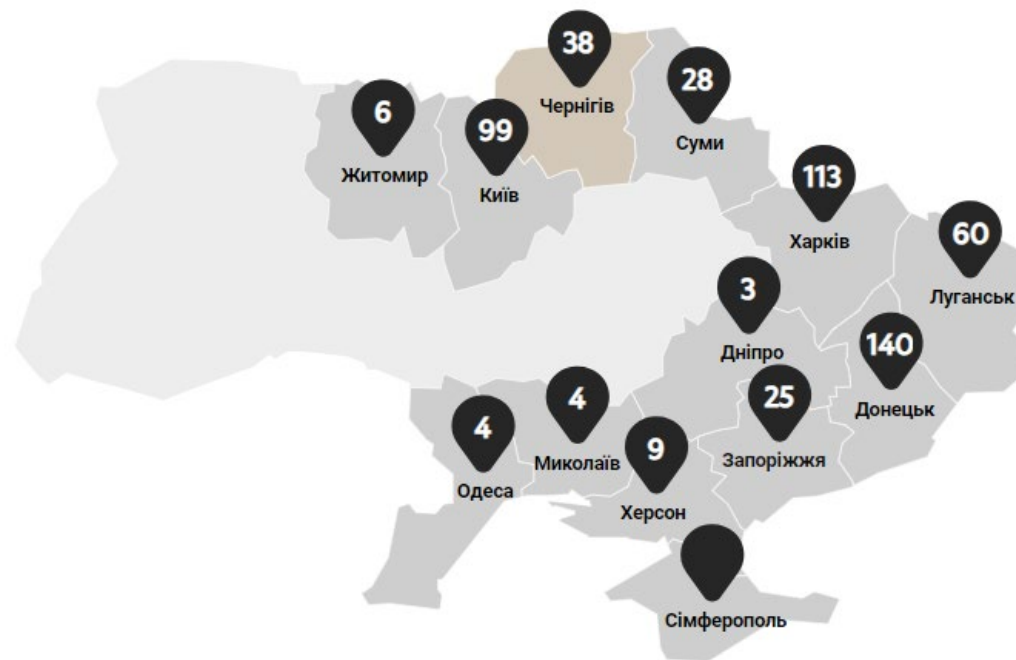

Листівки з України

2022 року запустили інформаційну кампанію «Листівки з України». У межах проекту фіксують і демонструють шкоду, яку завдали українській культурній спадщині російські бомбардування й обстріли.

80 листівок з різних регіонів України, кожна з яких розповідає історію конкретної культурної пам'ятки та за яких обставин її було зруйновано або пошкоджено. Восьмеро відомих українських та іноземних культурних діячів і публічних осіб озвучили історії зруйнованих пам'яток. По всьому світу завдяки посольствам України та партнерам було проведено понад 40 виставок для привернення уваги міжнародної спільноти до злочинів проти української культурної спадщини. Виставки відбулись в Аргентині, Індії, Нідерландах, ОАЕ, Португалії, Сполученому Королівстві, США, Франції, Японії тощо. До кампанії долучилися українські інституції та лідери думок, а також 73 закордонні дипломатичні установи та Європейська комісія, які публікували листівки у своїх соціальних мережах 24 мовами.

36.

Discover Ukraine: Bits Destroyed

Аудіо-візуальна робота *Discover Ukraine: Bits Destroyed* — зображення 56 монументальних мозаїк 1960–70-х років, що транслюють із музичним супроводом, який створив дует *Ptakh_Jung*. Понад чверть із демонстрованих мозаїк були пошкоджені або зруйновані з початку повномасштабного російського вторгнення в Україну.

Серед робіт — мозаїчні панно Ади Рибачук і Володимира Мельниченка, «Дерево життя» і «Боривітер» Алли Горської, «Нічого кращого немає, як тая мати молодая» Степана Кириченка і Надії Клейн, «Море і риби» Володимира Патика та багато інших. Вперше проєкт презентували 2019 року у Відні, а впродовж наступних років його представили глядачам у Лондоні, Копенгагені та Кельні.

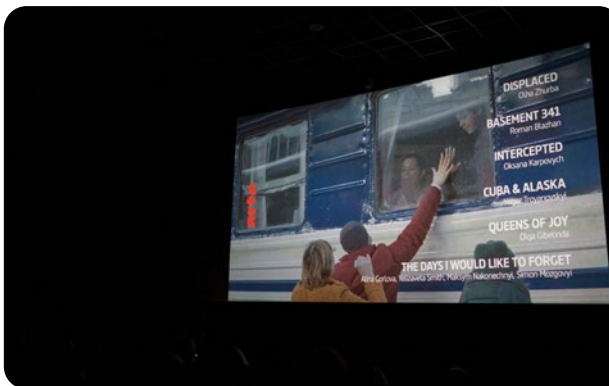

GENERATION UKRAINE

Це проєкт франко-німецької медіа платформи ARTE у співпраці з європейськими партнерами й Українським інститутом, який спрямований на підтримку української індустрії документального кіно.

Результатом проєкту стануть 12 документальних фільмів, які знімуть українські режисери після повномасштабного вторгнення зі спільним виробництвом з ARTE. Ці стрічки досліджують українські реалії зсередини, розповідаючи про наслідки російської війни проти України. Проєкт презентували 16 березня 2024 року в кінотеатрі «Жовтень», а глядачі мали змогу побачити матеріали 12 документальних фільмів, як-от «Переміщені» (робоча назва), «День як день», «Мирні люди», «Куба&Аляска», «Королеви радості», «Дні, які хочеться забути» (робоча назва), «Щоденник іншої людини», «Блаженні», *Nukemailing*, «Трішки чужа», «Окуповані» (робоча назва), «Тиха повінь».

Фільми виходитимуть поступово впродовж 2024–2025 років. На Берлінському міжнародному кінофестивалі 2024 року вже відбулися світові прем'єри двох фільмів, які є частиною проєкту «Generation Ukraine»: «Трішки чужа» режисерки Світлани Ліщинської та «Мирні люди» режисерки Оксани Карпович.

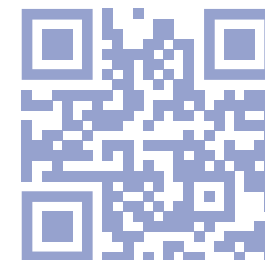

Ukrainian Contemporary Music Festival

Щорічний фестиваль сучасної української музики традиційно проводять у Kaufman Music Center у Нью-Йорку. Вперше фестиваль провели навесні 2020 року, щоб привернути увагу до унікального внеску України в академічну музику й ознайомити закордонну аудиторію з творами молодшої генерації українських композиторів. Кожен фестиваль має свою тему. До прикладу, 2023 року вшановували пам'ять Бориса Лятошинського — одного з найвизначніших музичних педагогів України, який виховав декілька поколінь композиторів. На фестивалі лунала музика класика, зокрема його струнні квартети, а також твори наступних генерацій композиторів, які надихалися творчістю маестро.

Намискай або
скануй, щоб
дізнатися більше

Ukrainian Contemporary
Music Festival

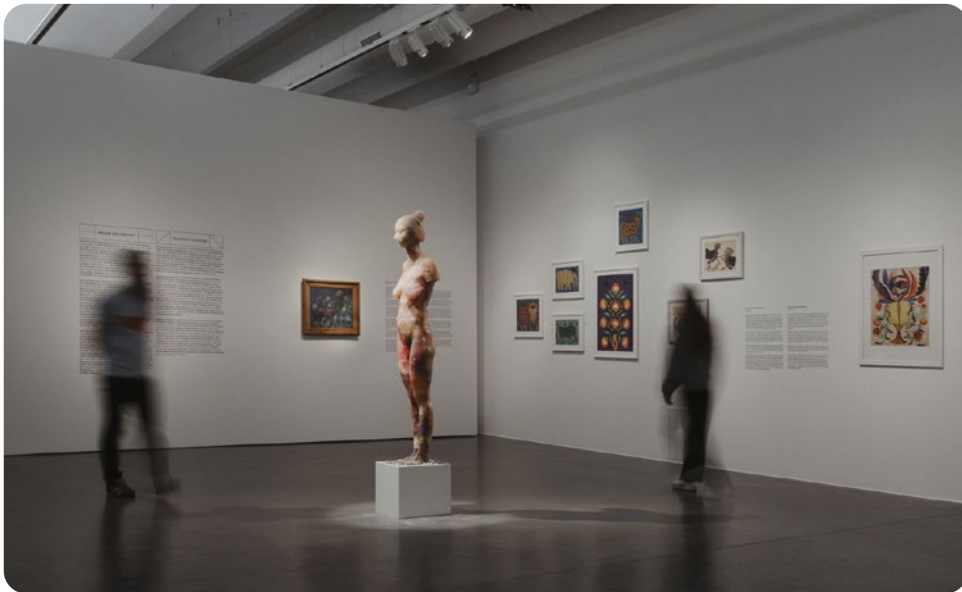

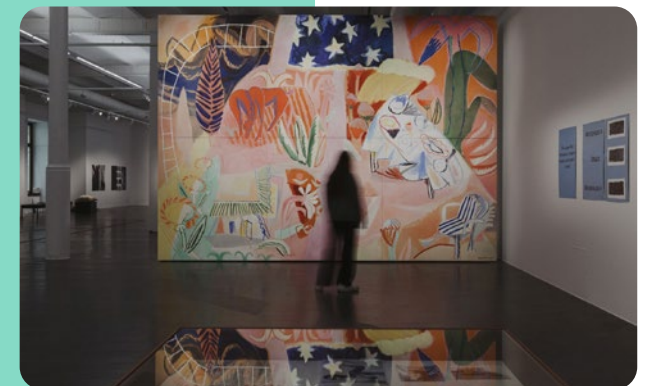
«Калейдоскоп історій. Українське мистецтво 1912–2023»

2023 року Український інститут випустив серію відеолекцій, що ознайомлять глядачів з основними проявами новітньої та сучасної української культури через призму різноманітних феноменів складної та бурхливої історії XX та XXI століть. Лекції доступні на ютуб-каналі інституту англійською мовою та зацікавлять як експертів, так і загалом громадян і громадянок, які цікавляться культурою.

Також того ж року інститут організував публічну програму до виставки «Калейдоскоп історій. Українське мистецтво 1912–2023» у музеї «Альбертінум», що входить до Державних художніх зібрань Дрездена (Німеччина). Програма тривала півроку і складалася з лекцій, музичних виступів, дискусій і перформансів.

У межах програми відбувся концерт української музики 1910–1930-х років, який виконував піаніст Антоній Баришевський, у супроводі короткої історичної довідки від програмної менеджерки напряму «Музика» Українського інституту Любові Морозової. До програми також увійшли презентація Олександра Телюка («Довженко-Центр») про український кінематограф 1920-х років і діяльність Всеукраїнського фото-кіноуправління, а також показ фільму «Одинадцятий» (режисер Дзига Вертов); концерт української академічної музики 1960-х років; презентація і лекція про українське відеомистецтво 1990-х від Лесі Заяць; лекція про українську електроакустичну музику від Алли Загайкевич; музичні та аудіовізуальні перфоманси Алли Загайкевич, Юрія Самсона, ZAVOLOKA та показ імерсивного танцювального перформансу *EXTER.live*.

40.

УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКИЙ ЦЕНТР КПІ ІМ. ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО

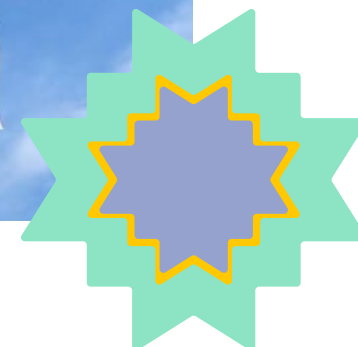
Українсько-Японський центр при КПІ ім. Ігоря Сікорського створений 2003 року з метою поглиблення взаєморозуміння між Україною та Японією, а також взаємозбагачення культур і розвитку співпраці між країнами.

ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Діяльність центру спрямована на знайомство українців з історією та культурою Японії шляхом організації різноманітних культурних та освітніх заходів, проведення курсів з вивчення японської мови та японських традиційних мистецтв. Центр активно співпрацює з Посольством Японії в Україні й іншими японськими громадськими та освітніми інституціями.

2010 року в центрі відкрили традиційна японська кімната вашіцу, яку використовують для проведення занять із традиційних японських мистецтв. Досвідчені та висококваліфіковані українські викладачі проводять японські чайні церемонії, курси мистецтва композивання квітів — ікебана, майстер-класи з каліграфії, оригамі, техніки загортання предметів у тканину — фуросікі, малюнку чорнилом — сумі-е, знайомлять з особливостями національного вбрання кімоно і процедурою його одягання. Відвідувачі також вивчають правила гри го та сьогі, вчать готувати традиційні японські солодощі.

Курси традиційних японських мистецтв

Центральне місце в діяльності центру посідають курси з традиційних японських мистецтв, які відображають японські традиції та спосіб життя. Українсько-Японський центр створює унікальне середовище, де кожен охочий може доторкнутися до японської культури та отримати нові знання й навички під керівництвом досвідчених викладачів.

До прикладу, центр постійно проводить курси з виготовлення солодоців: йоканів, мочі та нерікірі. Йокани варять з бобової пасти анко, витяжки бурої водорості — агар-агару та цукру. Мочі — тістечко з тягучого рисового тіста з різномаїттям варіацій начинок. Нерікірі — найбільш відомі солодоці до традиційного чайного дійства. Лаконічний, ніжний смаколик з тонкої бобової пасти, що в залежності від сезону має форму квітки, листка, птахів чи фруктів. Під час майстер-класів учасники мають нагоду приготувати декілька видів кожного десерту і дізнатися їх історію.

Однією з найцікавіших програм залишаються і курси японського чайного дійства під час яких можна дізнатись про історію й філософію чайної церемонії, опанувати основи приготування і подавання чаю, а також навчитись користуватись автентичним чайним посудом в спеціальній чайній кімнаті.

Традиційно центр проводить і курси з ікебани. Заняття проводять за програмою найстарішої школи ікебани «Ікенобо», враховуючи індивідуальний рівень практикуючих.

Серед інших курсів варто також виділити ошібана — створення картин та листівок з пресованих рослин, темарі — виготовлення кульок з тканини та обмотаних нитками, а також гра шьогі — старовина настільна гра схожа до шахи.

Курси японської мови

З 2006 року в Українсько-Японському центрі за підтримки Японської Фундації постійно проводять різноманітні курси з вивчення японської мови для дорослих і дітей. Викладають на курсах професійні наставники — українці, а також носії мови. На період навчання студентів безкоштовно забезпечують усіма навчальними матеріалами. Крім цього, в центрі є бібліотека з понад 15 тисячами матеріалів з японської тематики, серед яких книги, актуальні періодичні видання, відео- та аудіоматеріали.

Окрім основної програми курсів, протягом року центр також організовує факультативні заняття, до прикладу, зустрічі з носіями мови та лекції про цікаві аспекти японської мови.

Мистецькі заходи

Українсько-Японський центр пропонує широкий спектр культурних проєктів, які дають змогу глибше зануритися в багатогранну спадщину Японії. Протягом 2023–2024 років центр провів безліч заходів, як-от виставки, концерти та кінопокази. Більшість таких подій активно підтримує Посольство Японії в Україні. Зокрема, 23 квітня 2024 року відбулося відкриття виставкового проєкту «Японія. Очима та серцем», що експонує традиційну японську графіку школи живопису нанґа та світлини української фотографині Вері Бланш, яка отримала прихисток в Японії. Виставка дає можливість побачити магію краси природи — як її зображують самі японці, а також відчутти сучасне серцебиття країни — як його фіксує українка.

Вагомим проектом стала також і виставка керамічних виробів у традиційних японських стилях нунобікі та раку «Світ у кераміці», яка відбулася 3–22 квітня 2024 року. На церемонії відкриття виступив Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Мацуда Кунінорі, який висловив сподівання, що ця виставка допоможе українцям відчутти дух Японії та її підтримку.

Вироби в стилі нунобікі створили японські майстри з родини Коджіма, які відродили давню техніку. Характерним елементом такої кераміки є використання в глазурі зеленого кольору. А от кераміку раку надав український майстер Юрій Карпенко. Він теж осучаснив традиційний варіант, що виник ще в XVI столітті, і створив власний стиль полив'яного чайного посуду. Особливістю кераміки раку є те, що її виготовляють без гончарного кола, а тому всі вироби є унікальними.

У межах виставки японські та українські майстри також проводили авторські лекції та майстер-класи.

Крім цього, центр не залишається осторонь благодійних ініціатив. 8 червня 2023 року відбувся концерт японського піаніста-віртуоза Темпея Накамури. Маестро щиро підтримує Україну в її боротьбі за незалежність і як артист своєю музикою прагне продемонструвати солідарність з українцями та надихнути їх. Концерт мав благодійну мету — підтримати Збройні сили України через благодійний фонд «Київський політехнік».

Мацуда Кунінорі, Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні

44.

Наукові заходи

Невіддільною частиною діяльності центру є проведення пізнавальних лекцій. Зокрема, у травні–червні 2023 року спільно з кафедрою соціології факультету соціології і права КПІ ім. Ігоря Сікорського організували дві важливі події. Перша відбулася 22 травня 2023 року на тему «Міжнародний досвід роботи з насильницькою міграцією / переміщенням та його релевантність для України». Лекцію дав Кунікадзу Акао, співробітник київського офісу Міжнародної організації міграції. Спікер зосередився на проблемах біженців, що виникають унаслідок збройних конфліктів, і поділився досвідом міжнародних гуманітарних агенцій у наданні допомоги цій групі людей.

Друга лекція «Історія Хірошіми і Японії з точки зору відновлення і миробудівництва» відбулася 5 червня 2023 року. Її провів Хідеакі Шінода, професор Токійського університету міжнародних відносин. Він зосередився на історії відновлення Японії після Другої світової війни та поділився досвідом держави в цьому процесі. Захід став платформою для вивчення історичної практики, яка може бути корисна для України в післявоєнному відновленні та розбудові миру.

*Напискай або
скануй, щоб
дізнатися більше*

Запис прямої трансляції
лекції про проблеми
біженців

*Напискай або
скануй, щоб
дізнатися більше*

Запис прямої трансляції
«Історія Хірошіми та Японії
з погляду відновлення та
миробудівництва»

46.

ІНСТИТУТ ІМЕНІ ЮНУСА ЕМРЕ

Інститут імені Юнуса Емре заснували 2009 року на основі однойменного турецького Фонду як офіційний інструмент культурної дипломатії Туреччини.

Установи названі на честь поета та послідовника суфізму з Анатолії, який жив у XIII–XIV ст. Юнус Емре писав простою мовою про любов до людей та мирне життя в суспільстві. Тому інститут представляє державам світу культурні цінності й особливості мистецтва Туреччини, сприяє поліпшенню взаємин між народами та робить вагомий внесок у розвиток співпраці між країнами.

Сьогодні інститут має понад півсотню представництв у різних державах. Установа веде широку діяльність за багатьма напрямками, зокрема й культурним, освітнім і науковим. Нині в центрах інституту регулярно відбуваються різноманітні заходи, зустрічі, святкування турецьких національних свят, концерти, виставки, тижні турецького кіно, майстер-класи, конференції, конкурси тощо. Інститут самостійно й у співпраці з іншими установами втілює в життя безліч проєктів, тематика яких пов'язана з тюркським культурним спадком.

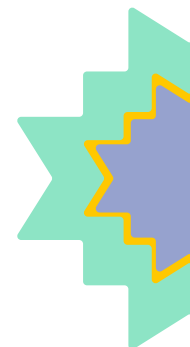
ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Інститут імені Юнуса Емре в Києві відкрили 2017 року при Посольстві Турецької Республіки в Україні. Відтоді установа відіграє значну роль у культурному обміні між обома державами.

Освітні ініціативи

У своїй діяльності Інститут імені Юнуса Емре сфокусований на освітніх проєктах і співпраці з навчальними закладами й молоддю.

Серед освітніх програм інституту — курси з вивчення турецької для людей різного віку та рівнів знань мови. Стандартні курси дають змогу зануритися в граматику та комунікацію, а спеціалізовані водночас передбачають ознайомлення з бізнес-термінологією, літературою та історією. Для зручності слухачам пропонують декілька варіантів: вивчати мову самостійно на спеціальній платформі інституту, мати очні заняття в групах, а також навчатися онлайн на курсах від центру в Анкарі з носіями мови.

Інститут розробив чимало різноманітних матеріалів для вивчення турецької мови, серед яких ілюстровані словники та словники сталих виразів, посібники, адаптована для різних рівнів література для читання, допоміжна література, відео- й аудіоматеріали тощо.

Важливим аспектом діяльності установи є також формування стійких партнерських зв'язків з університетами та школами, що передбачає втілення спільних освітніх проєктів, студентські обміни, організацію конференцій і культурних заходів та має на меті розвивати академічну, наукову та культурну співпрацю на основі рівності та взаємності, а також сприяти дружнім відносинам і порозумінню між двома народами.

Інститут підписав меморандуми про співпрацю з низкою українських закладів вищої освіти, зокрема, Київським національним університетом імені Тараса Шевченка, Київським національним лінгвістичним університетом, Львівським національним університетом імені Івана Франка, Південноукраїнським національним педагогічним університетом імені Костянтина Ушинського, Прикарпатським національним університетом імені Василя Стефаника, Таврійським національним університетом імені Володимира Вернадського тощо. Ці партнерства передбачають проведення курсів турецької мови, обмін делегаціями для участі в конференціях, воркшопах і семінарах.

Зустріч зі студентами
кафедри тюркської філології
Київського національного
лінгвістичного університету
30 листопада 2023 року

48.

До того ж Туреччина пропонує стипендії *Türkiye Bursları* для українських студентів, які прагнуть навчатися в турецьких університетах.

Паралельно із цим фонд імені Юнуса Емре періодично надає фінансову підтримку проектам та ініціативам представників тюркських народів. Наприклад, минулого року було започатковано курси кримськотатарської мови в Одесі у співпраці з місцевою громадською організацією. Інститут імені Юнуса Емре також долучається до соціальних, гуманітарних і благодійних проектів.

Крім того, Інститут взаємодіє з закладами загальної середньої освіти, такими як Київська гімназія східних мов № 1 і Броварський ліцей № 5 імені Василя Стуса.

Культурні заходи

Інститут імені Юнуса Емре в Києві проводить і культурні заходи. Організуючи такі події для української аудиторії, інститут презентує унікальні аспекти турецьких традицій і сучасності.

Серед таких активностей є майстер-класи з ебру — мистецтва створення зображень на поверхні води, які потім переносять на папір.

Крім того, інститут часто організовує кулінарні воркшопи, які дають можливість учасникам дізнатися про турецькі кулінарні традиції та навчитися готувати національні страви.

Гуманітарні проекти

Інститут також активно підтримує гуманітарні ініціативи Посольства Туреччини в Україні: на початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну допомогли евакуювати дітей-сиріт з дитячих будинків.

2024 року провели програми рекреації для дітей, які постраждали від війни в Україні. Вони мали можливість познайомитись і власноруч виготовити «акторів» традиційного турецького театру ляльок та тіней хадживат і карагюз, а також відвідали тематичний парк, присвячений динозаврам.

Ба більше, інститут регулярно підтримує посольство в організації поїздок для дітей у Туреччину, під час яких вони відвідують різні пам'ятки, як-от водоспад Дюдєн, історичний центр Анталії Калеічі, природний заповідник і водоспад Куршунлу, старовинне місто Перге й амфітеатр Аспендос.

Захід у Київській гімназії східних мов № 1 з нагоди річниці затвердження національного гімну Туреччини 12 березня 2024 року

Сподіваємося, що знання, враження й досвід, який здобувають студенти та партнери у співпраці з нами, закладуть міцне підґрунтя для подальшої розбудови українсько-турецьких зв'язків. І ми також відкриті до співпраці з іншими установами й дипломатичними представництвами.

Анастасія Айворонська,
помічниця директора Інституту ім. Юнуса Емре

50.

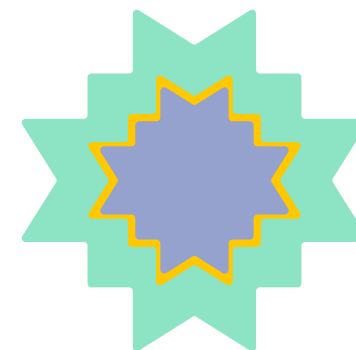
ІНСТИТУТ ПОЧЕСНИХ КОНСУЛІВ

Почесний (нештатний) консул — це особа, яка не перебуває на державній, дипломатичній або консульській службі, проте виконує певні консульські доручення від іноземної держави та за згодою країни перебування. Почесний консул водночас із виконанням консульських функцій може займатися професійною діяльністю. Щодо інституту громадянства почесного консула немає особливих вимог, хоча зацікавлена держава, призначаючи людину на цю посаду, віддає перевагу здебільшого своїм громадянам, які постійно проживають на території країни перебування.

Хоча практика застосування почесних консулів досить поширена, у міжнародному праві все ж немає чіткого визначення поняття «почесний консул». Глава III Віденської конвенції про консульські зносини має назву «Режим, що застосовується до почесних консульських посадових осіб та консульських установ, очолюваних такими посадовими особами». Її статті 58–68 регламентують конкретну діяльність і правовий статус почесних консулів і консульських установ, які вони очолюють.

За українським законодавством, почесними консулами можуть бути громадяни України чи іноземної держави, які займають помітне становище в суспільстві та мають необхідні особисті якості, бездоганну репутацію, добре знають особливості державного, політичного та суспільного устрою держави перебування, мають вагомий суспільний статус і сталі контакти з представниками урядових, ділових та громадських кіл держави перебування, орієнтуються в її законодавстві. Міжнародна практика показує, що чимало розвинених країн призначає почесних консулів у тих державах, де вже працюють посольства та консульські установи, для їх підсилення.

Публічна дипломатія у діяльності почесних консульств відіграє важливу роль у зміцненні міжнародних відносин. Почесні консули є неофіційними представниками держави в іншій країні, їхні дії можуть відобразити зовнішню політику і культурні цінності своєї країни. Вони сприяють підтримці дипломатичних зв'язків із громадянами та установами держави перебування, розвивають постійний діалог з представниками місцевої влади та громадськістю для сприяння взаєморозумінню та співпраці між країнами.

Основні напрями діяльності почесного консульства Сенегалу в Україні – це економічна, культурна та кулінарна дипломатія. Мені приємно те, що ми співорганізували перший Українсько-африканський форум економічного та освітнього співробітництва в грудні 2021 року. У нас були дуже великі плани на 2022 рік, які, на жаль, не вдалося втілити, та хай там як, ми не припиняємо свою діяльність, щоб максимально сприяти налагодженню бізнес-контактів між представниками Сенегалу й України. Почесне консульство бере участь у різноманітних економічних заходах і форумах.

Ірина Івашук,
почесна консулка Республіки Сенегал в Україні, докторка економічних наук, професорка

52

“

Почесне консульство Албанії в Харкові відкрили 2015 року – це перше й наразі єдине дипломатичне представництво Республіки Албанія в Україні. Воно відіграє важливу роль у зміцненні албансько-українських відносин, сприяє культурним обмінам, підтримуючи албанську діаспору та розвиваючи освітні програми. Особливої уваги заслуговує робота консульства під час російсько-української війни, коли ми організували численні гуманітарні й політичні міжнародні проєкти для підтримки України та українців, що страждають від війни. Нині албанська громада в Україні, яка проживає переважно в Запорізькій та Одеській областях, мусить долати численні виклики через конфлікт. Російська окупація півдня Запорізької області призвела до руйнування шкіл, обмежень пересування та депортацію. Багато представників албанської громади приєдналися до лав Збройних сил, демонструючи свою відданість захисту України. Один із кривавих прикладів – історія Данила Гайдаржи, молодого албансько-українського солдата, який загинув, захищаючи свою Батьківщину.

Шахін Омаров,
почесний консул Республіки Албанія в Україні

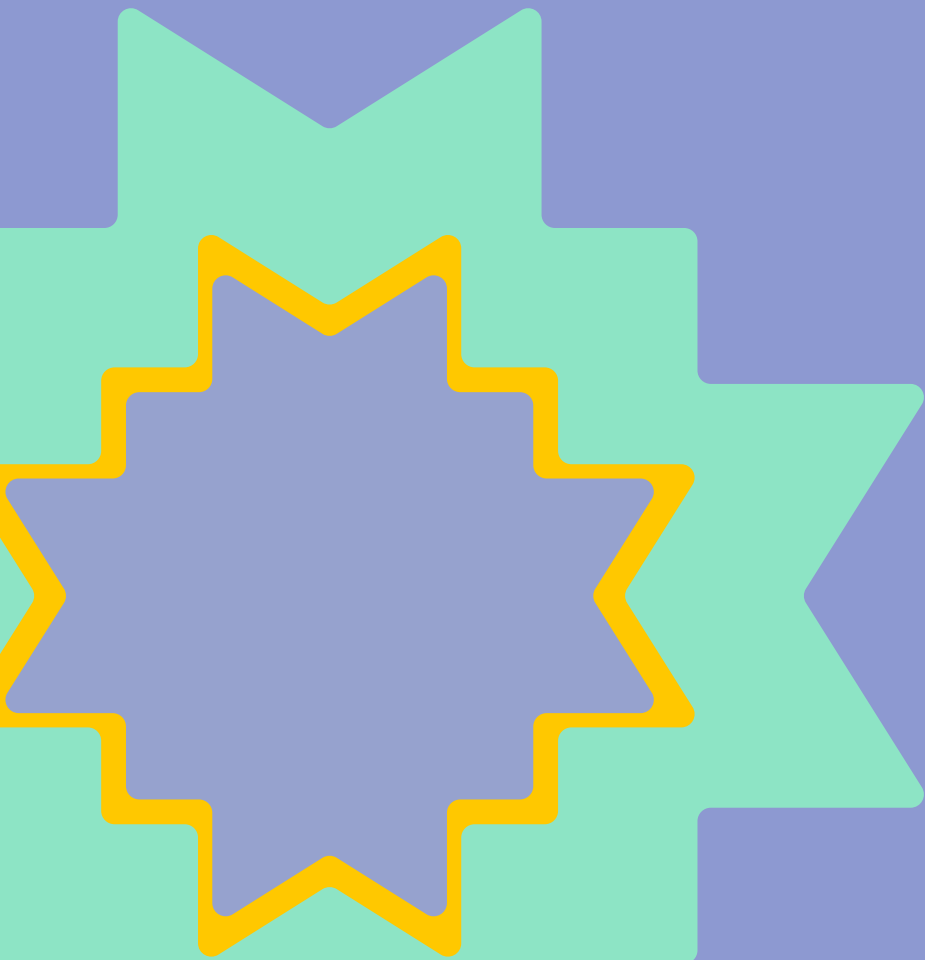
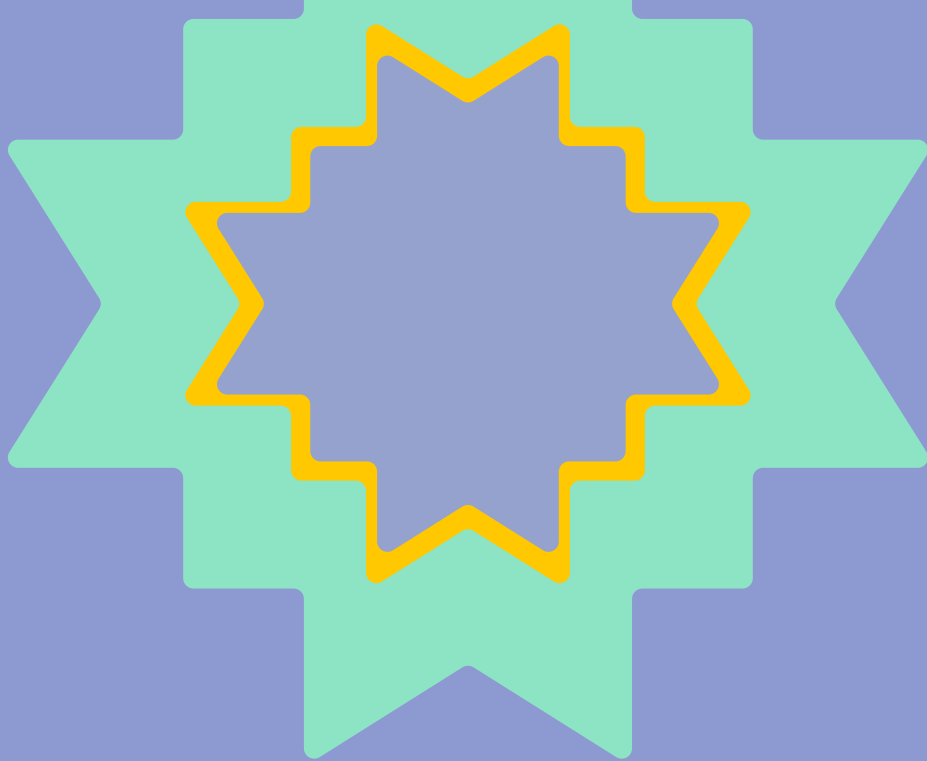
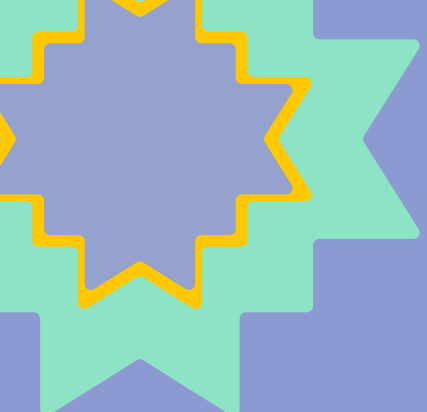
Зустріч почесного консула Республіки Албанія в Україні Шахіна Омарова з Постійною представницею Президента України в АР Крим Тамілою Ташевою та народним депутатом України, членом Депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Республікою Албанія Ігорем Негулевським

Публічна дипломатія почесних консульств передбачає й організацію культурних заходів для розбудови взаємного інтересу та промоції культурного обміну, активну участь у міжнародних форумах і конференціях для просування обміну ідеями між країнами. Почесні консули сприяють розвитку туризму й залученню іноземних інвестицій шляхом просування туристичних можливостей та економічного потенціалу.

Ірина Івашук і представники Національної школи адміністрації Сенегалу (*I'ENA*)

Почесні консули активно проводять культурні події, як-от виставки, концерти, літературні вечори й інші мистецькі заходи, які сприяють взаємному вивченню культурних традицій і спадщин країн. Вони допомагають привертати увагу до творчих та інтелектуальних досягнень держави, яку представляють. Почесні консули можуть сприяти студентським та академічним обмінам, організувати лекції та воркшопи, просувати вивчення іноземної мови через курси, читацькі клуби, конкурси тощо. Крім того, почесні консули підтримують зв'язки з діаспорою, культурними та науковими осередками країни, яку представляють, можуть укласти угоди про співпрацю з музеями, галереями, театрами й іншими культурними інституціями, організують заходи з нагоди національних свят своєї держави, що допомагає привертати увагу до культурних традицій і обрядів. Почесні консули сприяють взаєморозумінню та розвитку толерантності між народами, активно просувають культурні продукти своєї країни на світових ринках для їхнього визнання. Ба більше, надаючи річний звіт зі своєї діяльності, почесні консули України в інших державах, серед іншого, мають поінформувати МЗС про те, як вони сприяють розвитку культурних і наукових зв'язків між країнами.

Фонд Ганса Зайделя в Україні

Україна, м. Київ, вул. Золотоворітська, 2
тел.: +38 (044) 270 62 72

Дирекція «Медіацентр»

Україна, м. Київ, вул. Пирогова, 6-А
тел.: +38 (067) 245 71 70

Усі фото взято з офіційних сайтів або сторінок відповідних інститутів у соціальних мережах, якщо не вказано інше.